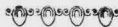

μερικὰς ἐπιδουροθώσεις εἰς τὴν αὐλήν. Εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ πανθεάματος αὐτοῦ ἐπὶ ἑνὸς ἐξώστου ἴστανται ὄρθιος ὁ Ἀπόλλων τῆς Ἀκαδημίας καὶ θεᾶται τὰ πέριξ. Εἶνε ὁ διάκος τῆς ἐνορίας, ὅστις μὲ περιβολὴν ἔπνυ καὶ μὲ λυτὴν τὴν κόμην ἐξῆλθε διὰ τὴν ἀναπνεύσιν. Πρὸς στιγμὴν κινδυνεύετε τὰ πιστεύετε, ὅτι τὰ διάφορα ἀγάλματα τῶν Ἀθηναίων ἐδραπέτευον ἀπὸ τὰς θέσεις των καὶ ὅτι συνηθροίσθησαν ὅλα εἰς ἓν μέρος τῆς πόλεως διὰ τὴν ἀποτελέσασθαι ἰδίον συνοικισμόν. ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐξηγεῖται καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἐγκαταλείπετε ὡς ἀπίθανον. Ἐξακολουθεῖτε ὅμως τὰ βλέπετε ἐνώπιόν σας Πάνθεον ἀθανασίας ἕκαστον δρόμον, καὶ Κεραμεικὸν ἕκαστον δωμάτιον. Ἀνδριάντες, βάθρα, συμπλέγματα ἀγαλμάτων, ἀνάγλυφα ἀνεπίγραφα καὶ πλάκες ἐνεπίγραφοι ἐπιπέδων στηθῶν κοσμοῦν ἐκαστὴν γωνίαν.

Ἐν γὰρ εἰς μίαν σκιαζομένην ταράτσαν περιφέρετε ὀλόκληρος οἰκογένεια μὲ τὰ νυκτικὰ τῆς. Ἀληθῆς ἀρχαιολογικὸς θεσσαυρὸς, τὸν ὅποιον ὅμως δὲν ἀπεκάλυψεν ἡ σκαπάνη τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ἀλλ' ἡ ζέση. Ὁ μπαμπὰς μὲ ἐν ποδηρῶν νυκτικὸν παίξει τὸ βωβὸν πρόσωπον τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Κοραῆ, πλησίον ἐπὶ μιᾷ ψαθωτῆς πολυθρόνας ἀναπαύεται ὁ Λέων τῆς Χαίρωνείας, ἡ πενθερά, ἐγγὺς δὲ τοῦ νιῦν, ἀνεγειρομένου ὡς ἀναθηματικῆ στήλης, ὑποφαίνεται τὸ ἡμίγυμνον στήθος τῆς ἀραχνοειδοῦς κόρης ὡς ἀνεπίγραφος ἀρχαία πλάξ.

Ἐάν ἡ Ἑλλὰς δὲν ἀνήγειρον ἀκόμη ἀνδριάντας εἰς ὅλα τὰ ἔνδοξα τέκνα τῆς, ἀλλ' ἡ ζέση ἀνεγείρει τοιοῦτους εἰς τὰς ἀποκέντρους συνοικίας εἰς τοὺς ἐνδοξοὺς πύργους ὑπὲρ πίστεως, πατρίδος, καύσωτος καὶ ἀσφυσίας.

ΤΙΜΟΣ ΜΩΡΑΪΤΙΝΗΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ

Ὅποιος ἐφύεσθη ἄπαξ, ἢ μὴ ἢ μὴ φεύδεται πάντοτε.

Μπουρζέ

Μὲ τὸ ἀξίωμα ὅτι ὁ φρονιμώτερος πρέπει τὰ ὑποχωρῆ, καθιερώθη ἀνέκαθεν ἡ ὑπεροχὴ τῆς μωρίας.

Ἐξενιπλὰχ

Τὸ πραγματικὸν εἶναι ὠρισμένον, τὸ δυνατὸν εἶναι ἄπειρον.

Λαμαρτίνος

Ἡ γυνὴ πρέπει τὴν ἀγαπῆ τὰς καλὰς τέχνας, ἀλλὰ μόνον πρὸς ἰδίαν αὐτῆς τέρψιν καὶ οὐχὶ διὰ τὴν γαίην αὐτῆς καλὰ τέχνης. Ἡ συγγραφοῦσα γυνὴ, ἐκκολλητομένη μὲν ἐκ τῆς ἰδιοφυίας διεγείρει τὸν οἶκτον, στερουμένη δὲ ταύτης εἶνε γελοία καὶ ἀποτρόπαιος.

Βιελίνσκη

Ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἀγαθὸς μόνον ὅταν ὀνειρεύεται.

Ρενάν

★ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΔΕΙΛΙΝΟΥ ★

ΚΑΠΟΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Μὲ τ' ὄργανό του τραγουδᾷ τὴν πλειὸ τρανὴ σουάτα ὁ πλειὸ τρανὸς τραγουδιστῆς σὲ κάποια χῶρια στράτα.

Καὶ τὸν ἀκούνε τὰ δένδρα ἢ ῥάχες, τὰ λαγγάρια, ἐκεῖ ὅπου τοῦ ἀφίσανε κάποια τοῦ νοῦ σημάδια

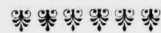
Καὶ τὰ θυμᾶται καὶ ἔρχεται νὰ τραγουδῆ τὸ βράδυ, καὶ τὸ σκεπάζει ἐν ὄσιπλο λευκόχρυσο μαγνάδι.

Καὶ ἐντὶ σὸ μῦτι κρύβεται ὡς τὰ γουρὰ ἢ ψυχὴ κάποια φεγγαροσπίστια βραδυὰ καλοκαιρινή.

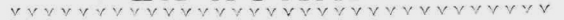
Τραγουδιστῆ τοῦ κρύβεσαι ἀνάμεσα στοὺς κλώνους τοῦ δὲν γνωρίζεις βάσανα καὶ τρικνημαῖς καὶ πόνοσι.

Ἀσὴκω ἀπὸ τὰ χόματα τὸ ταπεινὸ κεφάλι ἔλα καὶ τραγοῦδησε καὶ εὐὸ γὰ κάποιαν ἄλλη.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΜΒΑΝΕΛΛΗΣ

ΝΕΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΣΕ ΜΙΑ ΠΑΡΘΕΝΑ

Μέσα 'ς τοῦ πόνου τὴν ἐλόσοτη σπηλιὰ φῶς ἠλιοστάλαχτο καὶ λάμνη σ' ἔχω καὶ πέρω ἀπ' τῆς ἀχιτῆς σου θεομῆ φιλία Καί με τὴ ζέση τους 'ς τὸν κόσμο τρέχω.

Καὶ δὲ φοβοῦμαι τὸ βορρῆ τῆς δυστυχίας μῆτε τὸ χιόνι τὸ καῦμον τὸ κρύο, ἀλλ' ἀπωθῶντας τὸ φαρμάκι κάθε ὀχιάς γοργοδιαβαίνω τὸ θαμπὸ μου βίο.

Καὶ ζῶ, παρθένα, μὲ ἐλπίδα λαμπερὴ ποῦ βγαίνει ἀπ' τὴν φεγγόβολη ματιά σου πῶς θάρθη ἡμέρα οὐράνια — ἡμέρα ἱερὴ νὰ πέσω 'ς τὴν ροδόλευκη ἀγκαλιά σου.

Σμύρνη.

ΜΙΧ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

